

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 30 päivänä syyskuuta 2003,

Euroopan unionin neuvoston pyynnöstä, joka koskee ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (KOM(2003) 138 lopull.)

(CON/2003/21)

(2003/C 242/06)

Johdanto

1. Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 28 päivänä huhtikuuta 2003 Euroopan unionin neuvostolta pyynnön antaa lausunto ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (jäljempänä "direktiiviehdotus").
2. EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan, koska ehdotettu direktiivi on olennaisen tärkeä yhteisön rahoitusmarkkinoiden luotettavuuden varmistamiseksi sekä sijoittajien luottamuksen ja rahoitusmarkkinoiden vakauden lisäämiseksi. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.
3. Ehdotetun direktiivin tärkeimpänä tavoitteena on edistää sijoittajansuojaa ja markkinoiden tehokkuutta lisäämällä Euroopan säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien osakkeiden ja velkapaperien liikkeeseenlaskijoiden antamien tietojen avoimuutta. Ehdotetulla direktiivillä kehitetään liikkeeseenlaskijoiden vuotuista taloudellista raportointia erityisesti tilinpäätösten julkistamista koskevien määräpäivien yhdenmukaistamisella, muutetaan voimassa olevia puolivuotiskatsausta koskevia sääntöjä siten, että kansainväliset tilinpäätösstandardit (IAS) otetaan huomioon, laajennetaan puolivuotiskatsausta koskemaan velkapaperien liikkeeseenlaskijoita, otetaan käyttöön uusi neljännesvuosittaista taloudellista raportointia koskeva vaatimus, kehitetään voimassa olevia yhdenmukaistettuja sääntöjä, jotka koskevat arvopaperien liikkeeseenlaskijayhteisöjen huomattavissa omistusosuuksissa tapahtuneiden muutosten ilmoittamista ja ajanmukaistetaan voimassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä liikkeeseenlaskijoiden antamien tietojen osalta.

Yleiset huomiot

4. EKP suhtautuu ehdotettuun direktiiviin yleisesti arvioiden myönteisesti, koska se on tehokas keino lisätä Euroopan rahoitusmarkkinoiden tehokkuutta sekä edistää niiden yhdyntymistä ja vakautta. Tehokkaiden ja kilpailukykyisten rahoitusmarkkinoiden kehittäminen Euroopassa lisää myös kansantalouden kasvupotentiaalia. EKP huomauttaa, että ehdotettu direktiivi on olennainen osa monitahoista hanketta ajanmukaistaa arvopaperimarkkinalainsäädäntöä Euroopassa, siten kuin siitä on määrätty rahoituspalvelujen toimintasuunnitelmassa ⁽¹⁾. Kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta annettu asetus ⁽²⁾, markkinoiden väärinkäytöstä annettu direktiivi ⁽³⁾ ja tuleva esitedirektiivi ⁽⁴⁾ ovat Euroopan rahoitusmarkkinoiden kokonaisuus- ja tehokkuuden perusteellisen kehitystyön perustana. Ehdotettu direktiivi täydentää tätä hanketta ajanmukaistamalla taloudellista raportointia ja osakkeenomistajille annettavia tietoja koskevaa Euroopan lainsäädäntöä.
5. Yhdenmukaistettujen ja edistyskellisempien tietojen julkistamista koskevien standardien käyttöönotolla on myönteisiä vaikutuksia Euroopan talouteen, sillä se lisää markkinoiden tehokkuutta, edistää Euroopan rahoitusmarkkinoiden yhdyntymistä ja vaikuttaa suotuisasti euroalueen rahoitusmarkkinoiden vakauteen. Markkinoiden tehokkuus lisääntyy, koska se, että liikkeeseenlaskijat antavat ajantasaisia, täydellisiä ja täsmällisiä tietoja, varmistaa ensinnäkin

⁽¹⁾ Valtioiden ja hallitusten päämiehet hyväksyivät toimintasuunnitelman Lissabonissa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston kokouksessa maaliskuussa 2000.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1606/2002, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002, kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta (EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi N:o 2003/6/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) (EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16).

⁽⁴⁾ Neuvoston 24 päivänä maaliskuuta 2003 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 25/2003 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL C 125 E, 27.5.2003, s. 21).

paremman hinnanmuodostuksen. Tämä puolestaan vähentää piileviä vääristymiä, koska markkinat, liikkeeseenlaskijat ja sijoittajat kykenevät vertailemaan samankaltaisia sijoitusmahdollisuuksia Euroopassa, kilpailu lisääntyy ja epävarmuus vähenee. Yhtenäinen taloudellista raportointia koskeva, asianmukaisesti ja yhdenmukaisesti täytäntöön pantu Euroopan unionin (EU) lainsäädäntö lisää myös sijoittajien luottamusta Euroopan rahoitusjärjestelmän luotettavuuteen ja sijoittamista useampiin eurooppalaisiin yrityksiin. Tällöin resurssit jakautuvat tehokkaammin yrityksille, jotka pystyvät parhaiten käyttämään niitä.

6. Edistyskellisemmät tietojen julkistamista koskevat vaatimukset alentanevat lisäksi yritysten pääomanhankintakustannuksia. Tässä mielessä erittäin tärkeitä ovat ehdotukset ankarampien standardien soveltamisesta tilikauden aikana tapahtuvaan taloudelliseen raportointiin ja luotettavien taloustietojen toimittamisesta tietyin aikaväleihin. Avoimuuden lisääminen vähentää yritysten tämänhetkisiin ja tuleviin liiketoimiin liittyvää epävarmuutta. Tämä lisää sijoittajien luottamusta yritysten omista tuloksistaan antamiin ilmoituksiin ja yleensä alentaa yritysten pääomanhankintakustannuksia. Agenttiteoria (agency theory) osoittaa varojen käytettävyyden ja avoimuuden määrän välisen yhteyden. Tilanteessa, jossa johdon, osakkeenomistajien ja joukkolainojen haltijoiden välillä vallitsee informaation epäsymmetria, lisätietojen antaminen auttaa välttämään haitallisen valikoitumisen (adverse selection) ja moraalikadon (moral hazard), minkä ansiosta pääomakustannukset alenevat. Lisäksi avoimuusvaatimukset vaikuttavat myönteisesti liikkeeseenlaskijoihin, koska ne toimivat yritysjohtajiin sovellettavana kurinpitovälineenä.

7. Ehdotetulla direktiivillä edistetään myös Euroopan rahoitusmarkkinoiden yhdentymistä, jolloin kaikkia euron potentiaalisia etuja kyetään hyödyntämään. Avoimuusvaatimusten yhdenmukaistaminen koko EU:n alueella edistää rajatylittäviä kauppia ja erityisesti yritysraporttien kauppaa. Sijoittajia, jotka haluavat luotettavia tietoja päätöksistään varten, suojaavat yhdenmukaistetut pörssiyritysten tilinpäätösten avoimuutta, yhdenmukaisuutta ja vertailukelpoisuutta koskevat järjestelyt.

8. EKP odottaa, että ehdotetulla direktiivillä on suotuisia vaikutuksia myös rahoitusmarkkinoiden vakauteen. Kun arvopaperien hinta heijastaa tarkemmin liikkeeseenlaskijoiden ansaintamahdollisuuksia ja riskejä, sijoittajilla on ensinnäkin paremmat mahdollisuudet valvoa liikkeeseenlaskijoita ja ryhtyä korjaaviin toimenpiteisiin rahoituksen epätasapainotilanteissa, jolloin rahoitusmarkkinoiden vakaudelle aiheutuvat riskit pienenevät. Kun sijoittajille annettavat tiedot ovat ajantasaisempia, täsmällisempiä ja johdonmukai-

sempia, on toisaalta epätodennäköisempää, että pääoman vakavat jakautumisongelmat saadaan selville liian myöhään, joten jyrkkien hintakorjausten tarve vähenee. Ei voida poissulkea sitä, että taloustietojen toimittaminen useammin ja yksityiskohtaisempina saattaa johtaa useammin toistuviin lyhytaikaisiin hintavaihteluihin. Keskipitkällä aikavälillä jyrkkiin odotusten korjauksiin liittyvien hintavaihtelujen pitäisi kuitenkin olla vähäisempiä. Järjestelyllä pitäisi olla kaiken kaikkiaan myönteinen vaikutus markkinoiden volatiteettiin. Kolmanneksi odotettavissa oleva markkinoiden tehokkuuden lisääntyminen lisää myös markkinoiden likviditeettiä, minkä ansiosta markkinat kykenevät vaimentamaan sokkeja tehokkaammin. Myös sijoittajien sijoitussalkkujen hajautuminen useampiin eri maihin vaikuttaa osaltaan siihen, että sijoituspäätökset eivät painotu kotimaahan. Tämä puolestaan tehostaa Euroopan rahoitusjärjestelmän kykyä torjua sokkitilanteet, jotka johtuvat yksittäisten rahoitusmarkkinoiden tapahtumista.

9. Kuten jäljempänä esitetään, EKP katsoo kuitenkin, että joi-
tain kysymyksiä täytyy vielä harkita tarkemmin. Tämä koskee erityisesti ehdotetun direktiivin tietyjen säännösten soveltamista EKP:iin ja kansallisiin keskuspankkeihin, puolivuotiskatsauksia koskevia sääntöjä, yhdenmukaisuutta valvontaa koskevien tiedonantovaatimusten kanssa, toimivaltaisia viranomaisia koskevia sääntöjä sekä yhteyttä Euroopan tilastointistandardeihin.

Ehdotetun direktiivin soveltaminen EKP:iin ja kansallisiin keskuspankkeihin

10. EKP huomauttaa, että 8 artiklassa EKP ja kansalliset keskuspankit vapautetaan valtiollisina liikkeeseenlaskijoina säännöllisistä tiedonantovelvollisuuksista (4–6 artikla) mutta ei muista tiedonantovelvollisuuksista. Tämä merkitsee sitä, että direktiiviehdotuksessa ei oteta huomioon EKP:n erityistehtäviä eikä varsinkaan sen vastuuta euroalueen rahapolitiikasta. Ehdotetun direktiivin soveltamisella EKP:iin saattaisi kuitenkin olla sen tehtävien hoitamisen kannalta kielteisiä vaikutuksia. Yhtenäisen rahapolitiikan täytäntöönpano saattaa näet tietyissä tilanteissa perustua velkapaperiemiisioihin rahapolitiikan ohjauksena, jolloin niillä pyritään mukauttamaan eurojärjestelmän rakenteellista likviditeettiasemaa pankkijärjestelmään nähden siten, että pankkijärjestelmään luodaan likviditeettipula (tai lisätään sitä). Eurojärjestelmän rahapolitiikan välineistä ja menettelyistä laaditussa yleisasiakirjassa ⁽¹⁾ todetaan, että EKP on toimivaltainen laskemaan velkasitoumuksia liikkeeseen. EKP katsoo, että velkasitoumusten liikkeeseen laskemisen erityisluonne rahapolitiikan ohjauksena on hy-

⁽¹⁾ Eurojärjestelmän rahapolitiikan välineistä ja menettelyistä 31 päivänä elokuuta 2000 annettujen suuntaviivojen EKP/2000/7 (EYVL L 310, 11.12.2000, s. 1) liite I. Suuntaviivat sellaisina kuin ne ovat muutettuina suuntaviivoilla EKP/2002/2 (EYVL L 185, 15.7.2002, s. 1).

väksyttävä peruste olla soveltamatta tiettyjä ehdotetun direktiivin säännöksiä EKP:iin.

11. Ehdotetun direktiivin tiettyjen säännösten soveltaminen EKP:iin ja kansallisiin keskuspankkeihin saattaa myös heikentää niiden rahapoliittisten erityistehtävien täyttämistä. Esimerkiksi 9–12 artiklan mukaan kansallisten keskuspankkien on ilmoitettava huomattavat omistususuudet. EKP huomauttaa tältä osin, että tällaisilla säännöillä saatetaan asettaa keskuspankeille velvollisuus ilmoittaa niiden rahapoliittisia tehtäviään suorittaessaan vakuudeksi saamia arvopapereita, millä saattaisi olla kielteisiä vaikutuksia keskuspankkioperaatioiden joustavuuteen ja tehokkuuteen. Tiedonantovaatimusten soveltaminen vakuudeksi saatuihin arvopapereihin saattaa vaikuttaa Euroopan käänteisoperaatioiden markkinoiden sujuvaan toimintaan, ja sen voidaan katsoa olevan vastoin rahoitusvakuusjärjestelyistä 6 päivänä kesäkuuta 2002 annetun direktiivin 2002/47/EY⁽¹⁾ tavoitetta yksinkertaistaa rahoitusvakuuden käyttöä hallinnollisia rasitteita rajoittamalla. Tästä syystä EKP katsoo, että tätä seikkaa on pohdittava vielä uudelleen.
12. EKP huomauttaa yleisemmällä tasolla, että sekä sille että kansallisille keskuspankeille on annettu joko perustamis- sopimuksessa tai Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännössä taikka rahaliittoon osallistumattomien kansallisten keskuspankkien osalta näiden perussäännöissä rahapoliittisia erityistehtäviä, jotka saattavat olla vaikeasti yhteensovitettavissa sen kanssa, että ehdotettua direktiiviä sovellettaisiin rahapolitiikan toteuttamiseen liittyviin keskuspankkitoimintoihin. EKP huomauttaa, että keskuspankkien erityispiirteet on jo tunnus- tettu arvopaperilainsäädäntöä koskevilla direktiiveissä. EKP:n ja kansallisten keskuspankkien liikkeeseen laskemat arvopaperit on lisäksi tarkoitettu vapauttaa edellä mainitun tulevan esitedirektiivin soveltamisesta⁽²⁾. Jos yhdenmukais- tettujen julkistamissääntöjen soveltamista EKP:n ja kansal- listen keskuspankkien liikkeeseen laskemiin arvopapereihin ei vaadita silloin kun niitä tarjotaan suurelle yleisölle, myöskään direktiiviehdotuksessa kaavailtuja jatkuvaa tie- dottamista koskevia sääntöjä ei johdonmukaisuussyistä pitäisi soveltaa niihin. Tällä ei kuitenkaan pyritä kiistämään sitä, että kansallisten keskuspankkien on tietyissä tapauk- sissa ehkä annettava sijoittajille tietoja, koska niiden osak- keet otetaan joissain tapauksissa kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla. Tällaisissa tapauksissa asiaa kos- kevassa kansallisessa lainsäädännössä olisi säädettävä kan- sallisten keskuspankkien tiedonantovelvollisuuksista siten, että niiden erityistilanne otetaan huomioon. Perustamis- sopimuksen mukaan EKP:tä olisi kuuluttava tällaisesta lain- säädännöstä, jotta sillä on mahdollisuus arvioida, onko lainsäädäntö sopusoinnussa perustamis- sopimuksen ja per- russäännön kanssa. Edellä esitetyn perusteella EKP katsoo, ettei ehdotettua direktiiviä pitäisi lainkaan soveltaa EKP:n jäseniin.

⁽¹⁾ EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43. Ks. johdanto-osan 9 perustelukap- pale.

⁽²⁾ Yhteisen kannan (EY) N:o 25/2003 1 artiklan 2 kohdan a alakohta ja b alakohta.

Puolivuotiskatsaukset (5 artikla)

13. EKP huomauttaa, että direktiiviehdotuksen 5 artiklan mu- kaan liikkeeseenlaskijoiden on julkistettava puolivuotiskat- sauksia, jotka sisältävät lyhennetyt tilinpäätösasiakirjat ja ajantasaistetun version viimeisimmästä toimintakertomuk- sesta. EKP suhtautuu lähtökohtaisesti myönteisesti tähän artiklaan, joka edistää ja yhdenmukaistaa hinnanmuodos- tusta koko EU:ssa ja jossa otetaan kansainväliset tilinpää- tösstandardit huomioon. Yhteys kansainvälisiin tilinpää- tösstandardeihin on asianmukainen, koska sillä tuetaan EKP:n tilastointitehtäviä. Kansainväliset tilinpäätösstandar- dit ovat suurin piirtein yhdenmukaiset eurooppalaisten ja kansainvälisten tilastointistandardien kanssa. EKP korostaa tässä yhteydessä etuja, joita koituu sen varmistamisesta, että eurooppalaiset ja kansainväliset tilastointi- ja tilinpää- tösstandardit ovat mahdollisimman yhdenmukaiset. Tällai- nen yhdenmukaistaminen mahdollistaa sen, että samoja tietolähteitä käytetään useaan tarkoitukseen. Samalla tilas- tojen luotettavuus kasvaa ja liikkeeseenlaskijoille tietojen antamisesta aiheutuvaa rasitetta kevennetään. EKP huo- mauttaa kuitenkin, että ehdotetussa direktiivissä ei säädetä puolivuotiskatsausten pakollisesta tarkastuttamisesta tilin- tarkastajilla. Ehdotetun direktiivin 5 artiklan 5 kohdan c alakohdassa säädetään, että komissio vahvistaa komiteame- nettelyä noudattaen täytäntöönpanotoimenpiteitä tällaisen tarkastuksen määrittämiseksi pakolliseksi, ”jos on todisteita siitä, että sijoittajansuojaa on kiireellisesti parannettava koko yhteisössä”. Koska puolivuotiskatsaukset ovat jois- sakin jäsenvaltioissa jo tilintarkastajien pakollisen tarkas- tuksen alaisia, EKP puoltaa tarkastuksen määrittämistä pa- kolliseksi koko EU:ssa, jotta vältettäisiin kansallisella tasolla sellaiset erot, jotka saattaisivat johtaa taloudellisten ja tilas- totietojen laadun vaihteluihin.

Neljännesvuosittain julkistettavat taloudelliset tiedot (6 arti- tikla)

14. EKP huomauttaa, että 6 artiklassa asetetaan taloudellisten tietojen neljännesvuosittain julkistamista koskeva velvolli- suus liikkeeseenlaskijoille, joiden osakkeet on otettu kau- pankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla. Kuten edellä on todettu, EKP suhtautuu yleisesti arvioiden myön- teisesti rahoitusinstrumenttien liikkeeseenlaskijoiden avoi- muuden lisäämiseen sekä tietojen antamisen toistuvuuden että niiden laadun osalta. Kuten komissio korostaa⁽³⁾, useat julkisen kaupankäynnin kohteena olevat eurooppalai- set yritykset julkistavat jo nyt tietoja neljännesvuosittain. EKP suhtautuu ehdotettuun sääntöön myönteisesti, koska sillä yhdenmukaistetaan tällaista raportointia koskevat vaa- timukset. Siitä on käytännössä jo tullut merkittävä suositus sijoittajille heidän tutkiessaan yrityksiä. Tiettynä ajankoh- tana säännöllisesti annettavien tietojen oikea-aikainen jul- kistaminen varmistaa sen, että kaikilla rahoitusmarkkinoi- den osapuolilla on tilaisuus tutustua merkityksellisiin talou- dellisiin tietoihin, mikä helpottaa rahoitusinstrumenttien tehokasta hinnanmuodostusta. Neljännesvuosittaiseen rap- portointiin pitäisi kuitenkin sisällyttää vain sijoittajien kan- nalta tärkeimpinä pidettäviä tietoja, ja samalla liikkeeseen- laskijoille aiheutuvaa rasitetta pitäisi keventää mahdollisim- man pieneksi.

⁽³⁾ Perustelut, s. 14.

Yhdenmukaisuus valvontaa koskevien tiedonantovaatimusten kanssa

15. EKP huomauttaa, että sen lisäksi, että arvopaperien liikkeenlaskijoihin, erityisesti säänneltyihin yhteisöihin, sovelletaan direktiiviehdotukseen sisältyviä avoimuussääntöjä, niiden on noudatettava myös muissa EU:n direktiiveissä asetettuja tiedonantovaatimuksia. Esimerkiksi julkisen kaupankäynnin kohteena olevien luottolaitosten on noudatettava luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY⁽¹⁾ mukaisia avoimuusvaatimuksia, ja sekä luottolaitoksiin että sijoituspalveluyrityksiin sovelletaan avoimuutta koskevia sääntöjä, jotka sisällytetään omien varojen riittävyttä koskevan direktiivin⁽²⁾ pilariin III direktiivin muuttamisen seurauksena. Jotta voitaisiin varmistaa, että pörssissä noteeratuille rahoituslaitoksille tietojen antamisesta aiheutuva kokonaisrasite ei ole liiallinen, komissio voisi ehkä tarkistaa, voitaisiinko eri tarkoituksia palvelevia EU:n tilastointivaatimuksia mahdollisesti muuttaa toisiaan paremmin vastaaviksi. Esimerkiksi direktiiviehdotuksen 9 artiklan 1 kohdan mukaan liikkeeseenlaskijalle on ilmoitettava, mikäli arvopaperinhaltijalla on hankinnan tai luovutuksen seurauksena vähintään 5 prosenttia äänioikeuksista tai pääomasta. Direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 10 kohdan ja 16 artiklan 1 kohdan mukaan valvontaviranomaiselle on ilmoitettava aikomuksesta hankkia omistukseen määrättyä osuutta, joka antaisi vähintään 10 prosentin osuuden äänivallasta tai pääomasta. Komissio voisi samoin myös pohdita, pitäisikö direktiiviehdotuksessa esitetyt pörssiyrityksiä koskevia avoimuusvaatimuksia ja omien varojen riittävyttä koskevan direktiivin muuttamisen yhteydessä tällä hetkellä kehitettäviä rahoituslaitoksia koskevia avoimuusvaatimuksia yhdenmukaistaa.

Toimivaltaisia viranomaisia koskevat säännöt (20 ja 21 artikla)

16. EKP:llä on kaksi huomautusta toimivaltaisia viranomaisia koskevien sääntöjen osalta. Ensinnäkin 20 artiklan 1 kohdassa edellytetään jäsenvaltioiden nimeävän vain yhden toimivaltaisen hallintoviranomaisen. Jäsenvaltiot voivat 20 artiklan 2 kohdan mukaan sallia, että tämä toimivaltainen viranomainen siirtää tehtäviään muille tahoille, kuten säänneltyjen markkinoiden ylläpitäjille. Tehtävien siirtämiselle on asetettu tietyt ehdot. Erityisesti edellytetään sitä, että kyseiset yhteisöt järjestäytyvät siten, että vältetään mahdolliset eturistiriidat. Kuten esitedirektiivistä annetussa EKP:n lausunnossa⁽³⁾ todettiin, EKP katsoo, että tehokkaiden toimien toteuttaminen mahdollisten eturistiriitojen

(1) EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2002/87/EY (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).

(2) Neuvoston direktiivi 93/6/ETY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 1993, sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä (EYVL L 141, 11.6.1993, s. 1). Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/87/EY (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).

(3) CON/2001/36.

välttämiseksi tulee entistä tärkeämmäksi, kun yhä useammat arvopaperipörssit ovat voittoa tavoittelevia yhteisöjä, vaikka ne vastaavat edelleen pörssilistalle ottamisesta ja tietyistä "julkisista tehtävistä". Tästä syystä on löydettävä asianmukaisia lainsäädännöllisiä keinoja käsitellä ja ratkaista arvopaperipörssien luonteen muuttumisesta mahdollisesti aiheutuvat eturistiriidat. Tästä syystä EKP pitäisi myönteenä sitä, että komissio selvittäisi toimenpiteitä, joilla tällaisten ristiriitojen riskejä voitaisiin lieventää. Lisäksi voitaisiin toteuttaa muita varotoimia eturistiriitojen välttämiseksi edellyttämällä yhteisöiltä paitsi järjestäytymistä siten, että mahdolliset eturistiriidat vältetään, myös sellaisten mekanismien käyttöön ottamista, joiden avulla tällaiset ristiriitatilanteet voitaisiin hallita, mikäli niitä syntyi.

17. Lisäksi EKP katsoo, että direktiiviehdotuksessa voitaisiin käsitellä toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä laajemmin. Siinä mainitaan ainoastaan yhteistyö direktiivin vaatimusten noudattamisen valvonnasta vastaavien kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion "toimivaltaisten viranomaisten" välillä. Kuitenkin yhteistyö sellaisten kansallisten viranomaisten kanssa, jotka vastaavat vakauden ja liiketoiminnan valvonnan toteuttamisesta säänneltyjen yhteisöjen osalta, kuten sellaisten luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten osalta, joiden arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säänneltyillä markkinoilla, saattaisi myös olla tarpeen. Tämä olisi erityisen asianmukaista sen vuoksi, että joitain pörssilistalle otettuja rahoituslaitoksia koskevia tietoja on annettava sekä yleisölle että asianomaisille valvontaviranomaisille. Tästä syystä komissio voisi harkita sellaisen säännöksen lisäämistä, jonka mukaan tiivis yhteistyö direktiiviehdotuksessa tarkoitettujen valvontaviranomaisten ja vakautta ja liiketoimintaa valvovien viranomaisten välillä olisi mahdollinen, kunhan tämä on liikesalaisuuksiin liittyvien velvoitteiden mukaista.

Yhteys Euroopan tilastointistandardeihin

18. Huomattavan omistussuuden hankinnasta tai luovutuksesta ilmoittamista koskevan 9 artiklan osalta EKP toteaa, että se suhtautuisi myönteisesti siihen, mikäli ehdotetussa direktiivissä säädettäisiin, että huomattavan omistussuuden hankintaa tai luovutusta koskevat tiedot on ilmoitettava Euroopan tilastointistandardien mukaisesti, sellaisina kuin ne on vahvistettu EKT 95:ssä⁽⁴⁾. Tämä lisäisi tietojen avoimuutta ja laatua, koska ne perustuisivat yhdenmukaisesti määritelmiin ja käsitteisiin. Ei olisi myöskään

(4) Sisältyy Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä yhteisössä 25 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 liitteeseen A (EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1). Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1267/2003 (EUVL L 180, 18.7.2003, s. 1).

enää tarpeen, että EKP ja rahaliittoon osallistuvat kansalliset keskuspankit keräävät nämä tiedot erikseen EKP:n tilastointivaatimusten yhteydessä.

19. EKP suhtautuisi myönteisesti myös yhden jäsenvaltiot kattavan sähköisen verkon tai sähköisten verkkojen alustan käyttöön ottamiseen, jotta yleisön olisi helpompi tutustua tulevan esitedirektiivin ja ehdotetun direktiivin nojalla julkistettaviin tietoihin, kuten 18 artiklassa ehdotetaan. EKP kuitenkin suosittelee, että mukaan otettaisiin tietoja liikkeenlaskijan sektoriluokituksesta ja liikkeeseen laskettavien arvopaperien instrumenttiluokituksesta, jotka EKP:n ja rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten keskus-

pankkien muuten pitäisi kerätä erikseen EKP:n tilastointivaatimusten yhteydessä.

20. Nämä suuntaviivat julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Annettu Frankfurt am Mainissa 30 päivänä syyskuuta 2003.

EKP:n puheenjohtaja

Willem F. DUISENBERG
